

En årsrevy : nyårsskämt med kupletter i en akt

Kinmansson, Selfrid

81 Fa Br.



KINMANSSON, P.

EXA

Vitt. Sv.

Drum

(P)

inf. 2

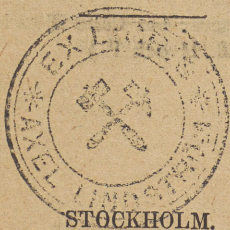
W 4 2

EN ÅRSREVVY.

NYÅRSSKÄMT

MED KUPLETTER I EN AKT.

Uppförd 1 Januari 1877 å Mindre teatern.



TRYCKT HOS RUDOLF WALL,
1877.

PERSONERNA:

CALLE BLOM, litteratör.

TIDEN.

1876.

SVEA.

FILADELFIA.

FRÖKEN »CRETONNES».

CONRADI, impressario.

M:ME TRÉSBEAU.

M:ME TROUZEAUD.

ELDEN.

VÄRNEPLIGTEN.

EN »DOKTOR».

EN FÖRSIGTIG MYNDIGHET.

EN BRANDSOLDAT.

1:e KYPAREN.

2:e KYPAREN.

EN POLIS.

(Händelsen passerar hos Calle Blom Nyårsnat-
ten 1876 mellan kl. 11 och 12.)

(Teatern föreställer ett enkelt möbleradt rum hos Calle Blom. Dörr i fonden och på ena sidan. Skrifbord vid ena avantscenen. Scenen är mörk.)

I:a Scenen.

CALLE.

(Inträder från fonden, hvisslande. Han synes vara något upprymd. Tänder ljus på skrifbordet.)

Sång n:r 1.

Melodi: »Jag kommer ifrån Nobis jag».

Jag kommer ifrån »Lagman Bengt»,
Från Oprakällarns glada pappa;
Men klockan slog och det blef stängdt,
Man gaf mig hatt och käpp och kappa.

Jag tänkte: Pytt! Jag tar revanche,
Jag hittar nog till närmsta krogen,
Jag älskar Berns, jag trifs hos Blanch,
Är »Andalusiskan» ock trogen!

Jag trifves godt ner på »Du Nord»
Bland löjtnanter och glada knoddar.
Ger fan i, om mamsell'n ä' hård
Blott att hon ger mig mörka tódar!

»Kung Carl» och »Rydberg» ä' visst bra,
Men »Grand hôtel» — det ä' för ståtligt!
Om man sin tuting skulle ta'
På »Kastenhof» — ä' det förlåtligt!

En tidningsman dock vet hvarthän
Han kosan styr till rätta stället:
Hos »La Croix», hos »Lagergren»
Han störes ej af messingskrället.

I fred och ro man dryftar der
Om politik, om väderleken;
Och ä' man *riktigt* litterär
Man kommer hem så här — på kneken.

(*Talar*). Ja, kära Calle Blom, det här går
riktigt på tok i längden. Fyskåms! På sjelfva
nyårsafton! Och min hyggliga värdinna som
bjudit mig hem på fisk och gröt i afton. Hon
sofver, den goda själen! Sof sött hulda engel!
Hon förstår inte hon, fru Pettersson, det su-
blima i detta högtidliga ögonblick, som snart
nalkas. Fy, fru Pettersson! Sof krassa ma-
terialism! Jag, Calle Blom, det idéelas repre-
sentant — jag vakar och skall med jubel helsa
ett nytt förhoppningsfullt år, när 12-slaget
eko rullat hän öfver oändlighetens rymder.

En röst från sidodörren.

Jaså, jag kan höra att herrn ä' hemkommen!

CALLE (*sorgset*).

Nyss ankommen, kära fru Pettersson.

Rösten.

Ankommen ja! Nå det var då ingenting
nytt. Herrn skulle väl sluta året som herrn
börjat, förstås.

CALLE (*högtidligt*).

Från och med i morgon — fru Pettersson!

Rösten.

Ah! Se så, inte något prat! De der före-
satserna känner man nog till. Gå nu och

lägg sig och tag kalla omslag på hufvudet! Somna inte från ljuset, hör herrn det, och stäng väl till dörren, för jag har hört så mycket konstigt spring i trapporna i qväll. Och det var sannt — jag har lagt in ett bref på bordet; det står angeläget på. Godnatt!

CALLE.

Ett bref... Skönt! Då får man somna vid lektor... Det må väl inte vara...? Ja, hvem vet? En eller annan tvättnota eller klacklappning har väl en rangerad ungarl alltid på sitt samvete. (*Öppnar brefvet.*) Åh nej! det ä' från min redaktör — så vänligt — han vill önska mig godt nytt år den goda själen. Hvad fan nu! (*Läser.*) »Enligt vår öfverenskomelse sänder jag i morgon bittida och hemtar manuskriptet till den årsrevy, ni lofvat skrifva för vår tidning.» (*Talar.*) Har jag lofvat skrifva någon års-... (*Läser.*) Jag väntar minst tre spalter och hoppas att ni behandlar ert ämne qvickt och uttömmande. (*Talar.*) Fördöme mig har jag inte glömt bort hela den der historien. I morgon bitti' — och jag som hoppades få krypa till kojs se'n jag vederbörligen helsat det nya året. Joho! Det blir trefligt — nattarbete, och det på Nyårsnatten till på köpet! Hu, så kusligt! Och hvad f-n ska' man hitta på se'n? Tre spalter! Jag har min själ lust att bli riktigt ovettig på det gamla året. (*Sätter sig vid skrifbordet.*) Bevars det ska gå som en dans det. Anno 76. Jaha, hvad har du uträttat allt för godt här i verlden? Låt se! Men först en lämplig inledning. Några vackra fraser, det kittlar alltid publiken. (*Skrifver.*) Det nyss tilläuda-

gångna året... (Talar.) Nej det låter för tarfligt! det för lof att vara någonting i den högre stilen. Så här då! (Skrifver.) Ur det förgångna årets graf uppstiga minnenas bleka vålnader... (Talar.) Jaha, det ä' inte så illa! (Skrifver.) Historiens omutliga gudinna ser med sorg och grämelse tillbaka på det flydda tidskiftets många fel och missriktningar...

2:a Scenen.

CALLE. 1876.

(1876, en gubbe med grått hår och skägg, har gjort sin entré i slutet af föregående scen. Han ställer en liten nattsäck bredvid dörren i fonden och går sakta fram till Calle.)

1867 (slår Calle på axeln).

Behöfver du någon hjälp?

CALLE (fixerar honom lugnt.)

Ta mig f-n, tror jag inte jag börjar se gubbar!

1867.

Sa' du gubbar? Nåja, jag ä' inte snarsticken. Jag vet nog att jag ä' gammal och inte har så särdeles långt kvar. Men du har tagit lifvet af mig för tidigt — 20 minuter rår jag likväl ännu om.

CALLE.

Var så god och behåll dem då — jag tänker visst inte ta' dem ifrån herrn. Men ä' det någonting som faller herrn på läppen så var så god och annektera utan krus — bara

herrn ger sig af i rippet; förty, jag ska' säga att jag har likasom lite' brådtom.

1876.

Jag tror du tar mig för en simpel tjuf?

CALLE.

Nej bevars! Jag tror tvärtom att herrn ä' en förkladd stråtröfvare, en inpiskad skälm, en riktigt slipad kanalje, fast herrn råkat ta' miste på lokal. Här bor jag — Calle Blom, litteratör, fattig som en skåprätta; men en glad själ för resten.

1876.

Och jag heter 1876.

CALLE (*stiger upp*).

Det vore f-n! Ber om ursäkt — men...

1876.

Inga men — du skall snart bli öfvertygad derom. Som sagdt! Jag har 20 minuter kvar af min tillvaro, jag har kommit hit för att korrigera ditt liktal.

CALLE.

Hva'falls! Liktal — sa' herrn liktal?

1876.

Ja, visst! Det ä' ju du som skall hålla p-
rentationen öfver mig. (*Tager papperet från
bordet*). Se bara, här har du ju redan gjort
en lofvande början.

CALLE (*afsides*).

Här börjar osa hett — (*närmar sig sido-
dörren*). Jag tror jag knäckar på hos gum-
man Pettersson.

1876 (*räcker honom handen*).

Se så, låt oss vara vänner. (*Bjuder honom en stol*). Slå dig ner!

CALLE.

Tackar! (*Sätter sig*).

1876.

Låt oss resonera.

CALLE.

Jaha, bevars!

1876.

Du har lofvat din redaktör en artikel tills i morgon bittida. Jag vet det! Men jag vet också att du varit ute och surrat lite för mycket i qväll, efter vanligheten. Du kunde skriva några dumheter — förstår du?

CALLE.

Aha! Och herrn vill bli medarbetare?

1876.

Nå, än se'n? Jag vill undvika skandal.

CALLE.

Ser man på! Herrn ä' rädd... för sanningen kantänka. Det ä' således fråga om att muta mig. (*Med komisk värdighet*). Nej herre! Historiens omutliga gudinna...

1876 (*afbryter honom*).

Kalla mig farbror, pojke!

CALLE.

Kör till! — Ska' det vara en cognac?

1876.

Nej tack, men jag tror jag känner m'g litet sugande. Om du i stället kunde arrangera en sexa...

CALLE.

Åh skäms! Sexa kan farbror vara sjelf.

1876.

Nåja, det kan du då verkligen ha rätt i. Emellertid vill jag be dig om en sak.

CALLE.

Jaha bevars! Sjung ut bara.

1876.

Hva' falls! Ska' jag sjunga?

CALLE.

Ja visst, ja! Ska' vi vara tillsammans, så ska' det åtminstone vara litvadt. Fastän jag inte är klädd i kostym, så är jag med på ett hörn ändå jag. (*Gnolar*). C—Fiss—G—H.

1876.

Nå, som du vill då!

Sång n:r 2.

Mel.: Ur »Madame Angots dotter»

1876.

Stryk ut hvad du har skrivit
På detta papperet.
Jag vill gå hän ur lifvet
På ett anständigt sätt.
Jag vill ej man skall klandra
Mig en gång på min rygg.
Jag varit jag som andra,
Men aldrig silat mygg!

CALLE.

Sväljt kameler, desto värre,
Det har du i stället gjort.
Säg mig då, min bästa herre,
Hvad du verkat allt för stort?

1876.

Säg, ha'n I ej fått skörda
Och samla ladan full.
Jag hoppas ni ska' värda
Det mynt ni fått i gull.
Jag sändt Er näktergalen
Christina Nilsson hit,
Och på »Centennialen»
Ni lönats för Er flit.

CALLE.

Kära farbror, det må vara
Att det der ä' din merit;
Men för tusan, kan du svara
För allt ondt uti Turki't?

1876.

Jag enat ministèren.
Jag hållit hop Paris,
Ni ha fått Belvedèren
Och Sanitetspolis.
Hvad kan Ni mer begära,
Ni har fått »Echo», »Nu»,
Er spårväg, på min ära,
Blir färdig 77.

CALLE.

Gamla spjufver! Känner listen:
Löften har du blott till svar.
Nå men farbror — bostadsbristen,
Ä' den Ugglan än ej kvar?

1876.

I Spanien Isabella
Gjort slut på gammal tvist,
Don Carlos i en fälla.

Jag fångade till sist.
Och franska republiken
Jag skyddat vidtomkring,
Och Wagnerska musiken,
»Der Niebelungen Ring».

CALLE.

Skryt med Wagner, det kanhända
Att han är en framtidsman.
Men hvad säges då om »Blenda»,
Duger ej Ölander, han?

1876.

Jag brandkår installerat,
Som ej tål någon skymf.
Kungsträdgår'n jag planerat
Och ni fått Kronbergs nymf.
Jag har gjort allt i världen
Att stäfja tidningsstrid,
Följt Ole Bull på färden
Till Cheops pyramid.

CALLE.

Tackar mjukast — inhemsk tufva
Gör dig mindre hufvudbry —
Fy skäm ut dig — Falu grufva! —
Frukta du min årsrevy!

Tillsammans.

Stackars gubbe, tiden hastar,
Midnattstimmen snart skall fly.
Qual och ånger { mig belastar
Frukta du min } dig
Fruktas bör din } årsrevy!

1876.

Se så, låt oss nu komma till ett resultat.

CALLE.

Ingenting hellre! Men ä' det fråga om nå-
got slags kompaniskap vis à vis min artikel,

så säger jag rakt stopp. Vi ska' akta oss för bolag, farbror — hur gick det inte med Inedal?

1876.

Åh! Socker!

CALLE.

Än Eslöfs stenkolsbolag då, och Walsfors jernaktiebolag se'n — det var väl inte socker det? Och...

1876.

Än se'n! Behöfver jag stå till svars för alla dumheter din spekulativa samtids begär? För resten, har jag inte gifvit Er en organ inom pressen, som har till uteslutande mål att avslöja alla uppenbara bedrägerier...

CALLE (*afbrytande*).

Ah! Farbror skulle just skämmas att tala om pressen.

1876.

Otacksamme! Var du inte med vid publicistmötet i Linköping kanske?

CALLE.

Åh! Inte var det farbrors förtjenst. Hade inte Ridderstad varit, hade vi fått så lagom treffigt. Dryfta göra vi lika bra på Rydbergsklubben.

1876.

Nå, hvad bråkar du då om — har jag inte dessutom gifvit Er en ny daglig tidning?

CALLE.

Hvilken då? »Nykterhetsbasunen» i Göteborg kanhända?

1876.

Ähnej! »Nya Dagstelegrafen» vet jag!

CALLE.

Jaså den! Men för tusan, inte har jag tid att stå här och munhuggas. Tack för titten, kära farbror — men klockan är mycket —

1876.

Nå än se'n — har jag tid så —!

CALLE (*afsides*).

Jag tror min själ att gubben ämnar stanna kvar — vill inte f-n ha lik i huset!

1876.

Hör på! Det blir svårt att komma öfverens med dig, märker jag. Du är istadig du, som alla publicister. Men jag vill upplysa dig, svage dödlige! Vet, att den siste halftimmen af min tillvaro förlänar mig en öfvernaturlig makt. Jag vill i detta ögonblick låta sammankalla några vittnen, hvilkas ojäfviga intyg skall bevisa dig den omtanke jag slösat på din otacksamma samtid, de välsignelsebringande reformer jag genomfört, och du skall häpna, eländige mask!

CALLE (*stött*).

Aha! Farbror börjar bli ohöflig. Skönt! Jag skall också ha ett ord med i laget. Vet, förmätne dimfigur, att också jag tör kunna frammana bilder, vid hvilkas åsyn ångerns och sjelfföraktets rodnad skall färga ditt hvitmede tabernakel.

1876.

Må de komma!

CALLE.

Jaha bevars, låt dem komma!

1876 (*lyssnar*).

Jag hör redan deras dånande vingslag genom rymden.

CALLE.

Jaså, de komma den vägen, Näja, hvarför skulle också jernvägsstyrelsen gå sta' och höja passageraretaxan.

1886.

Sätt dig vid protokollet! Du skall snart få stoff till din årsrevy.

3:e Scenen.

De förra. FILADELFIA. *Ett fruntimmer, klädt i de amerikanska färgerna och bärande amerikanska flaggan.*

Sång n:r 3.

Mel.: Ur »Frihetsbröderna».

FILADELFIA.

Jag käns igen på stjernbaneret,
Der läses min historia.
Jag helsar Er från högqvarteret,
Från Filadelfia!
I 100 år vi ärligt stretat
För vår fria nation,
Och vill ni se hur vi arbetat:
Res till vår exposition.
Mig följt ett jubel under färden
Och folket ropat öfverallt:
Se dit! Se dit!
Gif då akt! d' ä' nya verlden, ah!
Det nya verlden är,
Europas yngre syster är!

I svenskar ha'n ock exponerat
Rätt vackra prof på konst och flit,
Gedigenhet med smak förenat;
Jag därför kommit hit
Att Edert jern min hyllning gifva
Och se Er Söderman,
Men Edra stickor må ni rifva
På ett plån — vi ej det kan!
Tre redaktörer gjorde färden
Och ha beskrifvit mig för Er,
Så snällt! så snällt!
Jo, jo, men! d'ä nya verlden, ah!
Det nya verlden är,
Europas yngre syster är.

1876,

Nå hvad sägs? Det der är väl åtminstone
en merit som talar till min förmån?

CALLE.

Nåja, det vill jag precist inte neka till.

1876.

Skrif upp det på mitt conto då!

CALLE.

Jaha bevars! Och så sätta vi punkt med
detsamma.

1876.

Hvad vågar du säga? Tror du inte att jag
har flera poster att sätta dit.

CALLE.

Tviflar på det, farbror! (*Till Filadelfia*).
Take your place miss, if you please!

FILADELFIA.

Thank you, sir! Jag är verkligen litet trött
efter 100 årsfesten. Ni var väl der, förmo-
dar jag?

CALLE.

Jag? Åh, gudbevars — jag har minsann haft annat att göra i somras. Tänk er bara publicistmöte i Linköping, landtbruksmöte i Norrköping, läkaremöte i Göteborg, filologmöte i Köpenhamn, industriidkaremöte i Stockholm, för att nu inte tala om alla folkmöten och läsaremöten i Norrtelje, Södertelje och Waxholm, som jag måst referera.

4:e Scenen.

De förra. Tvenne kypare. (De äro i handgemäng med hvarandra).

2:e KYPAREN (*skrikande*).

Aj, aj!

1876.

Vet ni inte skäms pojkar — ska' ni slåss!

1:e KYPAREN.

Ta' honom inte i försvar herre. Det är en Hamburgerbörsare, en revolutionsmakare. Han har ärligt förtjent ett godt kok stryk.

2:e KYPAREN.

Låt bli' mej hör du. Har jag kanske gjort dig något för när?

1:e KYPAREN.

Jo, jo men! Du har agiterat för drickspen-garnes afskaffande.

2:e KYPAREN.

Nå än se'n, det är min sak det. Om mitt samvete förbjuder mig att preja mina medmenniskor, hvad angår det dig. Jag vill vinna mina medborgares aktning, jag vill höja kårens anseende.

1:e KYPAREN.

Prata inte persilja! Hvarje skrå har sina privilegier, sina traditionella sedvanor och rättigheter att bevaka. Adeln har sina — vi ha också våra. Det är inte vi som uppfunnit drickspengarne — de äro ett heligt oantastligt arf af våra förfäder. Begriper du?

2:e KYPAREN.

Det är hvarje sann medborgares pligt att uppoffra sig för det allmänna bästa.

1:e KYPAREN.

För att i stället ligga i maskopi med källarmästarne ja, och få provision på hvar halfportion.

2:e KYPAREN.

Akta dig att sprida ut några lögnaktiga sensationsnyheter.

1:e KYPAREN.

Fy skäms! Du är ett riktigt rötägg, en skam för hela kåren. Vänta du, jag är sekreterare i kyparföreningen och ska' minsann votera ut hela det der revolutionspartiet.

2:e KYPAREN,

Gå på med det du! Hela allmänheten står emellertid på vår sida.

1:e KYPAREN.

Allmänheten?

Sång n:r 4.

Mel.: ur »Jorden rundt på 80 dagar».

1:e KYPAREN.

Allmänheten, kära du,
Hon är nyekfull som en fru,

EN ÅBSREVY.

3

Henne ej ur vanan ta',
10 öre är rätt bra att ha!
Är det möjligt att ni vilja
Tjena blott för lumpen tack,
Hur skall ni då kunna skilja
Bättre folk från simpelt pack.
Vi ha' också rättigheter:
10-öringen är vår.
Ja, den är vår barometer.
Uppå gästens värde... när han går!

Allmänheten, kära bror,
Är mer kortsynt än du tror.
Böj på ryggen, krusa bra,
10 öre är rätt bra att ha'.
Hvem skall eljest ge dig medel
Till din promenad till häst?
Du kan vexla dig en sedel
Och ha' i din hvita väst.
Du han ha små amouretter
Hyra våning, du förstår,
Och splendida små banketter,
Och hvar söndag brännas i ditt hår!

2:e KYPAREN.

Nej! jag vill, jag kan det ej —
Jag blir aldrig nå'n lakej,
Jag vill ha' min lön på stat
Lite' kläder, tvätt och ljus och mat!
Jag skall bli vårt sekels under
Höflig, villig som ett vax,
Lika emot alla kunder,
»Kommer genast!» »Kommer strax»!
Och den fröjd jag högst skall skatta
Att jag stridt för en idé —
Snart nog alla skola fatta
10 öre är en skymf att ge!

5:e Scenen.

De förra. FRÖKEN CRETONNES. (*En dam klädd i grönt blommigt cretonne-tyg. Hon har inkommit under sista versen och stannat i fonden. Hon uppträder kokett, viftande med sin solfjäder.*

1876.

Det var märkvärdigt! Jag börjar känna mig så illamående.

CALLE.

Hur är det fatt? Har farbror blifvit krasslig?

1876 (*granskar tapeterna*).

För tusan! Du har väl låtit undersöka dina tapeter.

CALLE.

Jo, det kan farbror lita på — inte ett spår arsenik och ändå kostade mig nöjet Ettan krisch.

1876 (*granskar möblerna*).

Men du har kanske något möbeltyg — (*får se fröken Cretonnes*). Ah! der är hon!

CALLE.

Hvilken hon? — Ah! Mjuka tjenare, mademoiselle Cretennes! Skön och förförisk som vanligt.

1876.

Ja, nog är hon vacker alltid, men just deri ligger faran. Bakom blommorna lurar ormen. Gå henne ej för nära. Ser du ej den gröna färgen?

CALLE.

Gröna? — *Röda* menar farbror!

1876.

Röda? Är du galen? Det är ju grönt vet jag! (*Skriker*). Ah!

CALLE.

Hvad är det?

1876.

Der ha vi det! Stackars karl! Han är färgblind! Du kan ju inte skilja mellan rött och grönt, olycklige.

CALLE.

Hvasa? färgblind jag? — Nej, hör nu farbror. Nog kan jag skilja mellan svart och hvitt och rött och grönt med om det kniper. (*Pekar på fröken Cretonnes klädning*). Äro inte de här blommorna röda kanhända, och (*pekar på hennes kinder*) rosorna på dessa förtjusande kinder, äro inte de grö — nej, f—n, det går inte!

1876.

Beklagansvärda unge man! Res till Upsala och låt professor Holmgren undersöka dig.

FRÖKEN CRETONNES.

Undersöka! — Ja det har då blifvit en riktig mani nu för tiden. Den ena ser allting i rött och den andra tror att allting är grönt — och arsenikhaltigt till på köpet.

Sång n:r 5.

Mel.: Trion ur »Krik krik» polka af E. Becker,

FRÖKEN CRETONNES

Äfven jag så ung och skön
Undersöks för jag är grön,
När jag syn's i en butik
Vädras strax — arsenik.
När som frun får nervattack,

Skylls på mig, det är min tack,
Och polisen får en skrift:
Gifven akt! Här finnes gift!
Och man sliter mig i tusen bitar.
På kemistens ord man sig förlitar
Och man dömmar mig att formligt brännas,
Som en gammal hexa —
Fy skam sjuttisexå!
Ja, man dömmar mig att formligt brännas.
Uti bagar' Wennbergs ugn!

All förgiftning blir min skull,
Finns en oförtent kastrull
Genast ropas: Här fins erg!
Grönt det är — giftig färg.
Och jag hör en klagosång:
Akten er för grön Cretonnes!
Och en stackars grön tapet,
Den gör blott ledsamhet.
Men jag tycker det är oförlåtligt,
Då det fins ett gift långt mer försåtsligt
Som för helsan är — ju, rent af vådligt —
Tänk blott nicotinet
Och det röda vinet
Tro ni ej att gifter fins uti'et
Vattenledningsvatten, punsch och soda,
Hötorgsmjök — förgiftadt af en groda,
Värst af allt — Ert alkohol!

(Man hör ett klämtslag.)

FILADELFIA.

Det klämtar!

CALLE.

Hva'falls, är elden lös?

1876.

Klämtar? Det är omöjligt! Jag har ju af-
skaffat det der dumma bruket. *(Till Calle).*
Glöm inte bort det du.

6:e Scenen.

De förra. ELDEN. (*En fantastiskt klädd kvinna med utslaget hår och en brinnande fackla i handen.*)

Sång n:r 6.

Mel.: Dryckessång ur »Stradella».

ELDEN.

Hör hur det klämtar, hvad fröjd!
Högt upp mot himmelens höjd.
Lågorna hvirfla krin sta'n
Dånande ryter orkan
Eld! Eld! Eld! Eld!
Allting förtärs uti min famn.
Eld! Eld! Eld! Eld!
Jag har bränt ned Söderhamn!

(*Klämtslag.*)

Hör hur det klämtar, gif akt!
Båda upp manskap och vakt
Pumpa upp vatten och ös
Vaknen godt folk: El'n är lös!
Eld! Eld! Eld! Eld!
Flamma stig upp mot himmelens rand.
Eld! Eld! Eld! Eld!
Strömstad jag stuckit i brand!

CALLE.

Blås ut ljuset, menniska! Jag har inte
assurerat.

ELDEN.

Åh, var inte rädd! Jag har slutat att göra
affärer i Stockholm.

CALLE.

Jo, jag tackar jag! Visiten hos Brinck &
Hafström då?

ELDEN.

Bah! Lappri! Numera skördar jag endast ära när jag gasterar i landsorten.

1876.

Ja, men jag skördar så lagom ära jag. Det är jag som får bära hundhufvudet både af enskilda och assuransbolag. Du är ett vanartigt barn, som jag aldrig lyckats få bugt på. Hur dref du inte omkring på landsbygden i somras och tuttade på skogar i brist på annat.

ELDEN.

Nå än sen! Eldbränder och gnistor! Ni göra ju allt för att göra mitt vistande i hufvudstaden så odrägligt som möjligt.

CALLE.

Tvärtom, tycker jag! Ni har det ju riktigt beqvämt. Ett helt kompani med kapten och 2 löjtnanter till Er uppvaktning.

ELDEN.

Tackar ödmjukast! Jag skulle hellre sett att det fått förblifva vid det gamla. Då hade jag endast schangtilt folk att göra med. Nu — puh! nu vill man göra mig beroende af en näsvis ångvält, som sprutar vatten så oförsigtigt att min fackla rakt utaf kunde bli släckt.

CALLE.

Slägt? Det måtte f—n vara slägt med frun.

7:e Scenen.

De förra. EN BRANDSOLDAT (*i full rustning*).

BRANDSOLDATEN.

Är det fråga om släckning — då är jag rätta mannen.

ELDEN (*hånfullt*).

En stadssoldat!

BRANDSOLDATEN (*stolt*).

Brandsoldat — om ni tillåter!

ELDEN.

Ja, det är så rätt det — det har ju varit vaktombyte vid rådstu'n. Nåå, ni trifs väl bra i hötorgskitteln?

1876 (*till Brandsoldaten*)

Svara inte den inpertinenta slynan.

BRANDSOLDATEN.

Ah, bevars! Det har ingen fara. Jag känner af gammalt den der damens glödande hat, men jag är också karl till att hastigt och lustigt släcka hennes lågande harm. Hör på skall ni få höra. Så här går det till:

Sång n:r 7.

Mel.: Samma som föregående.

BRANDSOLDATEN.

Brandskåp det fins i hvar knut.
Rutan den knackar man ut —
Skickar se'n af telegram
Ångsprutan rycker då fram.
Släck! Släck! Släck! Släck!
Segel och säck ä' tillbehör.
Släck! Släck! Släck! Släck!
Yxa och rep, extinktör!

Tro mig det fordras talang,
Sköta med omsorg en slang.
Klättra på väggar och tak
Fira sig ned se'n med smak.
Släck! Släck! Släck! Släck!

Vi frukta ej ditt element,
Släck! Släck! Släck! Släck!
Brandkåren är vaksam alltjemt!

(*Talar*). Kittel! Sa' frun det, sa' frun? Den
är bara provisorisk skall jag tala om. Gå upp
till Johannis plan får frun se vårt nya palats.

ELDEN.

Palats? Gamla fattighuset!

1876.

Nåja, jag lät dem rifva ned skräpet. Jag
hade förestäldt mig att det allmänna välståndet
och de goda skördarna skulle göra dylika
institutioner öfverflödiga hädanefter.

CALLE.

Ta' te'baks farbror! Allmänna välståndet?
Har farbror inte läst i tidningarne om den
der stackars fattiga familjen som hade måst
söka tak öfver hufvudet i en tunna, ett upp
och nedvänt *fat* tror jag.

BRANDSOLDATEN.

Tack vare bränvinsbolaget är det gudskelof
godt om *fat* i *Stockholm*.

1876.

Ja'a! Det är också godt om *Fat-i-nitza!*

CALLE (*blänger föraktligt på
honom*).

Nej hör nu farbror! var så innerligt god och
var tyst med de der förbaskadt dumma witz-
zarne. Det är ingen ära att ha uppfunnit
dem skall jag säga. Och jag hoppas väl ock-
så att de inte skola komma att lefva så länge
heller.

EN ÅRSBEVY.

4

1876.

Hvarför skulle inte de kunna lefva — när
stekt kalv-lefver.

CALLE (*arg*).

Kör ut karl'n! Jag känner till de der symp-
tomerna jag. Kommer han bara väl i gång
så slutar han inte förrän han sagt oss de otäc-
kaste dumheter midt upp i ansigtet. Fy skäms!
Gamla karl'n!

ALLA (*peka fingret åt 1876*).

Ja — Fy skäms!

8:e Scenen.

De förre. MYNDIGHETEN. (*En herre försedd
med nosgrimma*).

BRANDSOLDATEN.

Hvad 19 millioner granater är det der för
en passagerare?

Sång n:r 8.

Mel.: Ur »Prinsessan af Trapezunt».

MYNDIGHETEN.

Wow! Jag rabies har,
Förty jag lät förklara
Waxholm smittad vara.
Wow! Det gick på tok,
Hur jag gick och bråka,
Kunde jag ej råka
Någon hund som ej var klok.
Men sjelf jag fick,
Såsom belöning för det nit jag lagt i dagen,
På mig en klick,
För att jag vågat tolka lagen.

Nu får jag gå,
Såsom en vattuskräck igenom hela lifvet,
Med munkorg på,
Och nedskälld blir jag — det är gifvet!

CALLE.

Stackars karl! Jag kunde just tro att det låg
en hund begrafven under den der mystiska
dekorationen.

MYNDIGHETEN.

Begrafvnen, sa' herrn? Men jag gräfdde upp
honom jag. Jag lät obducera honom, herre!

BRANDSOLDATEN.

Men han hade ju inte rabies.

MYNDIGHETEN (*generad*).

Inte det? Nå, så kunde han väl fått då om
han fått lefva.

CALLE.

Det är mycket logiskt! Otur var det emel-
lertid.

MYNDIGHETEN.

Visst tusan var det det! Och så mycket
ovett jag fått se'n af de der förb—e tidning...

CALLE (*afbrytande*)...

Tyst! Morra inte!

1876.

Tyst derborta. Inte något gurgel! Här kom-
mer storfrämmande,

9:e Scenen.

De förra. M:ME TRÉSBEAU. M:ME TROUZEAUD.
CONRADL. (*Conradi för damerna fram till rampen, der de ställa sig en på hvarderu sidan om honom*).

Sång n:r 9.

Mel.: »I djupa källarhvalfvet» etc

CONRADL.

Ifrån das Grosse Vaterland
Jag kom att konsertera
Och önskar få i första hand
För eder presentera
Två divor, som ej like har
I röstens välljud, styrkan.
Jag endast nio kronor tar,
I kyrkan! kyrkan! kyrkan!

Kanhända sedan att ni få
I Faust se »Margareta»,
(*bugar sig för m:me Trouzeaud*)
Och »Cherubin» i Figaro
(*bugar för m:me Trésbeau*)
Det må ni ej förgäta.
Men blommor bör ni för dem strö,
Man om biljetter krånglar,
Ni måste ställa er i kö;
Man månglar! månglar! månglar!

CALLE.

Åhja! Den der herrn vet nog att sköta sitt
geschäft! 25 kronor på amfitheatern!

1876.

Än se'n? Du bönde vara tacksam att kunna
få höra dessa verldsberömda toner, utan att
behöfva kosta på dig tusentals kronor för en
resa till London eller Petersburg.

CALLE.

Tusentals kronor? Lappri! Jag köper mig en »Colibri» för 700, eldar upp den med fotogén eller gasolja och...

1876 (afbrytande).

Och springer i luften ja!

CALLE.

Nehej! Reser jorden rundt på 80 dar, gör jag!

1876 (artigt till damerna).

Mesdames! Våga vi anhålla om ett litet extra nummer?

CONRADI.

Madame Trésbeau skall ha den äran föredraga en af sina favoritsånger. (Förtroligt). Passa nu på gubbar, ska' ni få höra!

Sång n:r 10.

Mel.: »C'est l'Espagne».

M:ME TRÉSBEAU (sjunger enkelt och stärdlöst).

»C'est l'Espagne» — Mins ni sången,
Som jag sjöng med känd talang.
Mins ni jublet i salongen,
När jag sjöng: »Comme à vingt ans».
Man bifall mig ej vägrade,
Jag kom, jag sjöng, jag segrade —
Jag fruktar ej rivalen,
Den svenska näktergalen!
Mina toner er ha tjusat,
Hennes drillar likaså,
Våra sånger er berusat,
Vi ä' stora båda två!
Trésbeau! Trouzeaud!

Ah!

Ni svenskar vet värdera sång,
Jag kommer till er än en gång,
Jag kommer med Conradi hit ännu en gång,
Och sjunger då för er min sång.
Ja, sjunger då för er min älsklingsång.

CONRADI (*applåderar*).

Bravo! Bravo! Så applådera då för fan!
Jag har ju garanterat henne 7 inropningar
och 99 buketter efter hvarje nummer.

1876. CONRADI. CALLE (*applådera*).

Bravo! Da capo!

1876 (*till Calle*).

Jaså, du applåderar verkligen?

CALLE (*lifligt*).

Visst tusan gör jag det! En exakt koloratur,
ett nyanseradt flärdlöst föredrag. Det der
går till hjertat herre. Jag skall genast skriva
en puff (*sätter sig vid skrifbordet*). Madame
Trésbeau...

CONRADI.

Ja, det vill säga, hon heter egentligen
Beautrés!

CALLE.

Trésbeau, Beautrés! Hvad f-n vill det säga!

CONRADI.

Jo, se Trésbeau är bara en konstnärssignatur.
Hon har gjort en liten baklänges-voltige
med det rätta namnet.

M:ME TROUZEAUD.

Conradi! Conradi!

CONRADI.

Min nådiga! Min nådiga!

M:ME TROUZEAUD.

Jag tycker inte om att ni gör en sådan affär af madame der. Ni glömmet väl inte att jag...

CONRADI.

Har kommit hit för att fördunkla henne! Åh! bevars. Men en liten tarflig succès d'estime kunna vi väl unna henne. Le grand succès pyramidal spara vi åt Er! Mina damer och herrar! Nu ska' ni få höra etwas ausserordentliches! Madame Trouzeaud! Gamla och nya världens största, enda, hittills ofördunklade lyrisk-dramatiska artist behagar föredraga en liten visa.

CALLE.

Kan det verkligen vara något hvassare än m:me Trésbeau?

CONRADI.

Åh! Min herre! Det är någonting riktigt framåt. Betänk, hon har 20,000 francs hvar afton hon uppträder i Paris. Hon är så godt som bror med prinsen af Wales och kallar gumman Victoria nästan för tant. Ja, ja, vi ska' väl träffas någonsång på operakällar'n. Så mycket kan jag säga att jag garanterat henne 14 inropningar, 199 buketter och 58 lagerkransar efter hvarje nummer, och hon skall få dem — hon skall få dem!

CALLE.

Nå, men hvad får ni då?

CONRADI.

Jag? — Jag får hela svenska nationens
tacksamhet.

CALLE.

Ingenting annat!

CONRADI (*hemlighetsfullt*).

Oss emellan — »Litteris» vill jag inte ha,
»In sui memoriam» lär jag inte kunna få —
men vasen, vasen...

CALLE.

Ges inte åt grosshandlare nu för tiden. —
Men vill ni nödvändigt ha en orden så — så
nog skulle man väl möjligtvis kunna skaffa
Er en.

CONRADI (*intresserad*).

Hvilken då? Hvilken då?

CALLE.

»Waldeck-pyrmonter förtjenst orden».

CONRADI (*misslynt*).

Åh! — Silence mitt herrskap!

Sång n:r 11.

Mel.: Neckens polska.)*

M:ME TROUZEAUD.

Uti Småland ned åt Wexiötrakten}
Stod min vagga i torftigt tjäll.
Men naturen uti fulla prakten
Strödde blommor på mossig håll.
Björkens krona susa, lärkan slog sin drill,
Skogens foglar sjöngo och jag lyssna' still'.
Djupt i skog satt jag mången dag,
Härmande siskans qvitter, trastens slag.

*) Dessa kupletter föredragas ej på Mindre
teatern.

Neckens harpa hörde jag i qvällen,
När som natten släckt himlens sol,
Utaf honom fick jag ock modellen
Till en enkel men kär fiol.
Ljungby marknad lekte uti håg och sinn',
En förtrollad verld, deri jag ville blicka in.
Och jag sjöng fritt och utan tvång,
Jublande helsades min enkla sång.

Nu jag sjungit har i alla länder,
I Paris blef min lycka gjord;
Dock så gerna hit jag återvänder,
Till min hembygd, till Sverges jord.
Höga furor hviska, Nordan för ett bud,
Bäcken sakta porlar — tyd mig dessa ljud?
— Stanna qvar! Gå ej åter bort! —
Ja! ja! Jag kommer, stannar inom kort!

(*Conradi och 1876 applådera.*)

CONRADI.

Bravo! Bravo! Da Capo! Är hon inte förtrollande! Bravo! Nå, ska ni inte applådera?

CALLE (*tvehogsen*).

Ja, jag vet inte!

CONRADI.

Skäms ni inte! Det är ju er landsmaninna, er egna, celebra landsmaninna. Har ni någonsin hört en sådan sång — hvasa?

CALLE.

Det förstås det — men Michaeli!

FRÖKEN CRETONNES.

Och Jenny Lind se'n!

ELDEN.

Ja, och sist Trésbeau!

EN ÅRSREVVY.

1:e KYPAREN.

Och fröken Grabow då!

CALLE.

Det — det var allt en liten f-n att kunna sjunga ändå. Vet ni hvad? Något dylikt ha vi aldrig hört.

ALLA (*utom Trésbeau, Trouzeaud och Conradi samla sig kring Calle*).

Ja a! Åhja! Det är nog sant förstås!

CALLE (*med entusiasm*).

Nåja! Hvarför skulle vi väl då vara kittliga längre. Nej! (*Alla applådera*). Bravo! Bravo! Da Capo! (*Rusar fram till Conradi*). Herre! Vi vilja ha biljetter!

BRANDSOLDATEN.

Biljetter till Faust!

ALLA (*omringa Conradi*).

Till Faust! Hugenotterna! Mignon! Biljetter! Biljetter!

10:e Scenen.

De förre. EN POLIS.

POLISEN.

Hvad är här för väsen? Ställ er i kö godt folk. Ställ er i kö!

BRANDSOLDATEN.

Ja, då är vi åtminstone säkra om att få biljetter.

2:e KYPAREN.

Ja, om jag också skall stå här hela natten.

(Sångerskorna sätta sig. Conradi ställer sig bakom dem. Polisen ordnar de öfriga på ett led upp i fonden, ställer sig sjelf i tåten och marscherar fram till rampen.)

Sång nr 12.

Mel.: ur »Madame Angots dotter».

Chör.

Ja, vi ska' ställa oss i kö,
I regn och köld, i slask, i snö,
När nattens mörker faller på
Vi somna under himmel blå.
Morgonen gryr och klockan slår,
D'ä blott vi som biljetter få.
Ja, den som önskar få biljett,
För honom finnes blott ett sätt.
Att köpa sig en plats i kön.

CONRADI (ställer sig hastigt framför fronten med en stor gest).

Alla biljetter äro slutsålda!

Flere röster.

Det är inte sant! Det är inte möjligt!

1:e KYPAREN.

Vi som ha stått här hela natten.

CONRADI.

Lugna er godt folk! Lugna er!

Flere röster.

Nehej! Vi ska' ha' biljetter — vi ha stått i kö. Biljetter! Biljetter!

CONRADI.

Fins inga kvar, har jag ju sagt. Jag har ju varit ö'verlupen af människor som velat ha' biljetter. Ni kan väl inte begära att jag

skulle ha hjerta att neka mina gamla — gamla
vänner och bekanta.

1876.

Fy skäms! Det var mycket illa gjordt!

CALLE.

Tro inte att vi krusa —

BRANDSOLDATEN.

Vi ha inte gjort oss kända för att se på
styfvern när det gäller konst — men —

M:ME TROUZEAUD (*stiger hastigt upp*).

Landsmän och landsmaninnor! Nordens frans-
män! Soyez tranquilles! Ni ska' få biljetter!
Ni ska' få höra mig! Jag är stolt öfver ert
bifall, jag är rörd af er enthusiasm. Jag kom-
mer igen och *då* skall *jag* arrangera på an-
nat sätt.

BRANDSOLDATEN.

Hurra-a —

CALLE (*tystar konom*).

Tst! — Lofvar ni också att gratis sjunga
några visor för den stora allmänheten från ert
fönster i Grand Hôtel.

1:e KYPAREN.

Jaha! just som ni gjort i Christiania och
Göteborg — vi behöfva inte vara sämre.

M:ME TROUZEAUD.

Ja, mina vänner, jag lofvar det! Men då
måste också ni lofva mig att få åka med spann
efter Upsalastudenter. Jag fick smak för det
fortskaffningssättet nere i Köpenhamn.

ALLA.

Hurrah! Hurrah! Vive la Diva!

Sång n:r 13.

Mel.: Samma som föregående.

Chör.

Ja, vi ska' gerna stå i kö
I regn och köld, i slask och snö.
När divan kommer igen till oss,
Vi slippa om biljetter släss.
All vår förtret då snart förgår —
Gud vare lof att hon är vår!
Vårt fosterland det är så armt.
Men hvarje hjerta klappar varmt
För blonda sångmön från vår nord.

CONRADI (*till Trouzeaud*).

Nå, madame! Nu har ni ju fått ett eclatant
bevis på hur älskad ni är. — Ni tillåter väl
att jag till i morgon får annonsera Faust?

M:ME TROUZEAUD.

Mon dieu! I morgon? Omöjligt! — Då skall
jag gå på manégen.

11:e Scenen.

De förre. VÄRNEPLIGTEN. (*En ung kvinna
med ett blått och gult schärf öfver skuldran, på
hvilket läses bokstäfverna W. W. Hon håller
några broschyrer i handen*).

CALLE.

Här blir fullt hus i rippet. Hvad f-n är
det der för en ordensbroder?

BRANDSOLDATEN.

W. W. — det är kanske vänskapsbrö —

FRÖKEN CRETONNES

Ähnej, det är väl någon syförening!

2:e KYPAREN,

Nej tusan! — Men W 6 kan det väl inte heller vara.

CALLE.

W. W. — låt oss fundera!

MYNDIGHETEN (*mycket bestämdt*).

Jag vet hvad det är!

CALLE.

Nå, hvad betyder det då?

MYNDIGHETEN.

Det är en pik åt mig — det betyder: Wow, Wow!

CALLE.

Nånå! Bits inte för det!

Sång n:r 14.

Mel.: Af Erik Bögh.

VÄRNEPLIGTEN.

Jag ledsnat på ert käx,
Jag hör ni mig ej känner.
Jag är en af de sex,
Af Värnepligtens vänner.
Jag riksdagsopinionen styr,
För vårt försvar en sann martyr,
Jag inte någon möda skyr,
Jag har gett er bra broschyr,
(*pekar på böckerna*).

Vi hålla tal om manligt värde.
Må hvarje karl bli militär,
Och öfva sig på La'gårdsgärde
I 10 måna'r minst — det är hvad vi begär
Han får sin lön — ej här i lifvet,
På annat håll han måste därför se sig om,
Men om han tror hvad här står skrifvet,
Så väntar honom lön en gång *derofvanom!*

Chör. (De öfrige sinsemellan).

Sådan tok,
Är hon klok?
Ej för högt din båge spänn!
Den är skön,
Vi få lön,
Ja, engång i himmelen.

VÄRNEPLIGTEN.

Jag varnar er med fog,
Tänk om oss Ryssen kramar,
Och Turken kommer nog,
Och vi ha inga »ramar»;
Då få ni ångra er till sist,
Indelningsverket vi ej mist.
Uppå beväring blir det brist
Ty hvarje karl han blir baptist!

CALLE (*till 1876*).

Jo, det är sköna amazoner du uppammat,
kära farbror! Om hon i stället ville vända
sina »vapen mot läseriet».

1876.

Oss emellan! Qvinnorna nu för tiden är ett
oroligt slägte. Du känner de moderna fri-
hetsidéerna?

CALLE.

à la Onkel Sam?

1876.

à la Aasta Hansteen, à la Liljencrantz!

CALLE,

Aha! Föreläsningar, kärleksbroschyrer!

1876.

Just så — men ser du jag har gifvit dem,
en afledare jag.

CALLE.

Försvarsfrågan?

1876.

Precist! Den frågan ger full sysselsättning åt både män, kvinnor och barn. Det är ett mycket oskyldigt nöje!

CALLE.

Ja, för dem själva då möjligtvis — inte har det just roat oss så särdeles.

1876 (*misslynt*).

Nå, så har ni haft så många andra som roat er då.

CALLE.

Hvilka då farbror, hvilka då?

12:e Scenen.

De förre. DOKTORN. (En herre iklädd svarta kläder och med många ordnar på bröstet. Han stiger långsamt fram till rampen, bugar sig för publiken och drager högtidligt af sig handskarne).

CALLE.

Ah! Je le connais! — Ja, det har du verkligen rätt i farbror, har du också inte uträttat några storverk, vare sig i försvarsfrågan, grundskattefrågan, eller embetsverkens organisation, så har du i alla fall den der mannen att tacka för att efterverlden skall bevara ditt namn i ett tacksamt minne.

ALLA.

Hvem är det? Hvem är det?

CALLE.

Det skola ni strax få se,

*(Calle skyndar hastigt fram till doktorn och
hviskar några ord i hans öra. Denne kastar en
hastig blick på sina fötter, drar af sig ett par
guttaperkagaloscher och gör en gest mot dörren.)*

DOKTORN.

Allez!

*(Galoscherna marschera gravitetiskt ut genom
fonddörren. Alla applådera.)*

ALLA.

Bravo! Bravo! Bravo!

*(1876 börjar synas orolig. Han hemtar sin
nattsäck som står vid fonden.)*

CALLE.

Ska' det redan bära af?

1876 *(söker smyga sig bort).*

Ja a — ja, jag får lof gå och köpa mig en
almanacka.

CALLE *(tvingar honom att
stanna).*

Ah, seså! Ingen brådska! Hvad har farbror
i nattsäcken?

1876.

Åh! det är bara några små minnen!

CALLE.

Minnen! Jaså farbror samlar souvenir —
nä dem ska' vi se på.

1876.

Har inte tid har jag sagt!

CALLE.

Åh, bevars — när vi ha tid så! Seså, det
EN ÅRSREVVY.

är kanske tullbart gods i nattsäcken, någon eldfarlig olja eller rakt utaf en tocken der otäck helvetesmaskin.

ALLA (*omringa 1876*).

Söta, go'a, lilla, rara farbror få vi se på minnena.

1876.

Nåja! Efter ni nödvändigt vill det så.

Sång n:r 15.

Mel.: ur »Jorden rundt på 80 dagar».

1876.

(*Alla omringa 1876. För hvarje strof i sången plockar han upp ett föremål ur nattsäcken. De öfriga accompagnera med »krik» i refrängen.*)

Vet ni go' vänner, hvad detta är?

(*Chör.*) Krik! krik! krik! krik! krik! krike! krik!
(*Visar en »krik».*)

Serviska skrikhalsar från Frankrike.

(*Chör.*) Krik! krik! krik! krik! krik! krike! krik!
Nyckeln som jag här här i hand,
(*visar en stor kyrknyckel.*)

(*Chör.*) Krik! krik! krik! krik! krik! krike! krik!
Engelska kyrkans uppe vid Rörstrand!

(*Chör.*) Krik! krik! krik! krik! krik! krike! krik!

Såsom ett minne från denna här sta'n,
Krik! etc. (*Visar en plankarta.*)

Troget jag gömmer herr Wetterhoffs plan.
Krik! etc.

Turken han är en glader lax!

Krik! etc. (*Visar en sax.*)

Här får ni skåda Abdul Azis' sax!
Krik! etc.

Se'n ska' jag visa eder i hast

Krik! etc. (*Visar en miniatyr-brygga*).

Bryggan vid »Stallgå'n», som ett, tu, tre, brast!

Krik! etc.

Ifrån Göteborg jag fått till län.

Krik! etc. (*Visar en sköld, hvarpå läses:
»TIVIS»*).

Prydnad så sinnrik ofvanför ridån.

Krik! etc.

Här för hvar samlare ser ni ett ris,

Krik! etc. (*Visar ett nummer af Söndags-
Nisse*.)

Segelsällskapets stora pris,

Krik! etc. (*Visar en lång näsa*.)

Sist på botten finnes en bundt,

Krik! etc. (*Visar en Elefant, ett lokomotiv
och en ångbåt*.)

Af små minnen ifrån »Jorden rundt»!

Krik! etc.

(*Man hör en klocka slå 12.*)

1876.

Kors för tusan, här är ingentid att förlora.
Adjö med er kära vänner. Adjö! Adjö! (*Till
Calle*). Blif inte för sträng mot mig i mor-
gon. Håll inte några långa tal, men tig inte
heller ihjäl mig — det är nästan ändå värre!
(*Lyssnar*). Hör ni inte! Hör ni inte?

ALLA.

Hvad då?

1876.

Hör!

CALLE (*lyssnar*).

Jag tror min själ det är barnskrik! — Tänk
om fru Pettersson...

1876 (högtidligt).

Jag vet hvad det betyder! Min tid är ute
1877 är född till världen!

(1876 sjunker ned genom golfvet).

CALLE.

Lycklig resa, kära farbror!

13:e Scenen.

De förre. TIDEN. (En gubbe med hvitt hår
och skägg. Han bär ett lindebarn på armen.
På ett skärp läses: 1877.

TIDEN (till Calle).

Herre! Ni är ju medarbetare i den officiella!
Det var stängdt på byrån! Mitt namn är tiden!
Åhja! jag är väl känd kan jag tro. Jag vill
ha in en annons: »En välskapad søns lyckliga
födelse» —

CALLE.

Åh! Gratulerar! Är det den förstfödde?

TIDEN.

Förstfödde! Nej pass herre, det här är mitt
1877:de barn!

CALLE.

Ah! Gudbevars! Och frun — ä' rask?

TIDEN.

Frun — jaha! Jaha, bevars mycket rask!
(Till de andra). Är det inte ett vackert barn
— hvafalls?

ELDEN.

Hur mycket väger det?

FILADELFIA.

Är det vaccineradt?

BRANDSOLDATEN.

Hvad heter djuret?

1:e KYPAREN.

Åh! Det synes nog på etiketten — 1877!

TIDEN.

Precist! Här har jag hans dopattest, som på samma gång innehåller hans proklamation. (*Lägger barnet i Calles armar*). Håll i ungen!

CALLE (*generad*).

Hvad är det för barnsligheter?

MYNDIGHETEN.

Proklamation? Det var en best att vara tidigt utbildad.

Tiden har utvecklat ett plakat hvarpå läses:

1877

född ultimo December 1876.

Proklamation:

Verldsfredens betryggande,
Indelningsverkets aflyftande,
Grundskatternas aflösning,
Embetsverkens organisation,
Allmän välmåga!

CALLE.

Vackra löften det der!

VÄRNEPLIGTEN.

Jaha, bevars, bara de också uppfyldes någon gång.

(*Barnskrik.*)

M:ME TROUZEAUD.

Han gråter den lille!

M:ME TROUZEAUD.

Kanske han är törstig. (*Ger honom vatten*).
Så der ja, nu blef han strax lugnare.

(*Barnskrik*).

CALLE (*till tiden*).

Herre! Ta' tebaks ynglingen — jag vill inte ha' honom!

TIDEN.

Hvafalls, vill du inte ha' honom? Ni bruka eljest vara tacksamma för hvarje år jag skänker er.

CALLE.

Det förstås det! Men inte kan ni begära att jag skall vara dadda heller. Ni kan ju utnämna en informationsofficer eller guvernör som handleder honom i hans första ungdom.

TIDEN.

Behöfs inte — jag skall genast förklara honom myndig.

Flere röster.

Myndig? Nej hör nu!

ELDEN.

Vänta åtminstone till dess han fått sina första tänder.

TIDEN.

Oroa er inte! Det är ingen vanlig race det der! Han är född med visdomständer! (*Högtidigt*). Innan nästa timslag förklingat skall barndomens puppa brista. Förrän morgonens första strålar gjutit sitt skimmer öfver er slum-

rande verld, skall han fullkomnad i vishet och dygder uppstiga på sin ärfda tron — och hans första regeringshandling...

CALLE. (*afbrytande*).

Blir förmodligen att afskaffa nyårsvisiterna.

TIDEN.

Kommer aldrig i fråga!

CALLE.

Nånå, så förständig kunde han väl inte hunnit bli!

CONRAD.

Men så säg då hvilka storverk han kommer att uträtta.

TIDEN.

Ha' ni måhända några önskningsar i det fallet — hvasa?

ALLA.

Om vi ha? Jo, det kan ni lita på!

TIDEN.

Nåväl, så låt höra! Jag lofvar att föredraga dem i första konselj, och möjligen också lägga ett godt ord för dem.

CALLE.

Så länge har åtminstone inte jag tid att vänta — ty min önskan går ut på att ofördröjligen få afbörda mig den här oförtjenta presenten. (*Lemnar barnet åt Filadelfia*).

FILADELFIA.

Och jag — jag önskar att få igen mina åtta millioner dollars som jag lagt ut för expositionen. (*Till barnet*). Stackars liten! låt se att du i en framtid kan bli en passande exhibitionsartikel. (*Lemnar barnet åt 1:e kyparen*).

1:e KYPAREN (*med en blick åt myndigheten*).

Och jag önskar blifva befriad från skyldigheten att servera hundmat — det är under min värdighet. (*Till barnet*). Oförderfvade yngling! Akta dig för nykterhetsvänner! Blif hellre måttlighetssupare än absolutist! (*Lemnar barnet åt elden*).

ELDEN.

Och jag vill ha en grundlig revision af byggnadsordningen. Endast trähus med spåntak får byggas inom tullarne. (*Kastar barnet*). Rädda barnet!

BRANDSOLDATEN.

Rädda var det ja! Jag proponerar lifstids fästning för alla jungfrur som fylla sina gasoljelampor framför spisen. (*Till barnet*). Pys! när du blir äldre skall du få bli rekryt i brandkören. (*Lemnar barnet åt Myndigheten*).

MYNDIGHETEN.

Hundskatten mitt herrskap! Jaha! den måste fyrdubblas! (*Till barnet*). Du bits inte du lille Wow, Wow! (*Lemnar barnet till fröken Cretonnes*).

FRÖKEN CRETONNES.

Jag önskar inlägga en protest mot att den gröna färgen hädanefter tillåtes representera hoppet och den röda kärleken, så länge giftiga insinuationer söka drifva oss ur marknaden. (*Till barnet*). Se dig väl för en gång! Bär dina utvalda gröna band i hatten och en röd rosett vid barmen — Aj, aj, då har hon inte normalt färgsinne, min gosse (*Lemnar barnet åt Conradi*).

CONRADI.

Jag vill vara modest — som vanligt. Jag fordrar endast att ni bygga en konsertsalong som rymmer 10,000 personer. (*Till barnet*). Barn och tjänstfolk betala hälften.

TIDEN (*till m:me Trésbeau*).

Och ni madame — hvad önskar ni?

M:ME TRÉSBEAU (*med en blick åt m:me Trouzeaud.*)

»In sui memoriam!»! (*Till barnet*). Sjung du lille vän, »som man sjunger i ungdomens vår!»! (*Lemnar barnet åt doktorn.*)

DOKTORN.

Och jag — Jaha! Jag önskar att mitt stadgade renommé inte måtte ha lidit allt för mycket genom min osmakliga halshuggning dernere vid Mindre teatern. (*Till barnet*). Gör du som jag, förhoppningsfulle yngling — förså små ej lyckans galoscher! (*Lemnar barnet åt m:me Trouzeaud.*)

TIDEN (*artigt*).

Och ni madame — ni önskar...

M:ME TROUZEAUD.

En elev — tror ni kanske? Nej min herre! Jag är nöjd — jag har verkligen ingenting att önska mig.

CONRADI.

Alltid originel!

CALLE.

Så blygsamt — ingenting att önska! Nå, så har då väl jag i stället.

EN ÅRSREVVY. 7

CONRADI.

Det är rätt! Passa på, gubben är vid godt humör!

Sång n:r 16.

Mel.: »Ur »Jorden rundt på 80 dagar».

CALLE.

Jag vill att spårvägsbandet,
Hvarom länge man sport,
Sträcks ut till La'gårdslandet,
Carl den 15:s port!
Hvad drosktrafiken
Skall bli besviken,
Hvar omnibus bli' flat!
Må vi oss lära,
Att asfalttjära
Trifs godt i vårt klimat.
Hyrorna måste sänkas,
Eljest endera da'n,
Flytta vi — kan det tänkas
Alla till »villasta'n».

Jag vill att riksdä'n lemnar
Natt-tågen uti fred,
Och att man icke ämnar
Biskopsskruden dra' ned,
Och Högskol'frågan,
Och tvedrägtslågan,
Om vårt arméförslag.
Gif vår beväring
Blott rik förtäring,
Den tapper blir — tror jag.
Hundra tyranner våra,
Säger jag rent ifrån,
Tag ej i tider svåra
10 millioners lån!

Jag vill att »Bacchi tempel»,
»Opris» — om det blott törs
Och »Rydberg» tar exempel
Utaf »Hamburger Börs».
Man ej förstöre
Sin 10 öre,
Den sättes in på bank,
Mot ränta står den
Om ej den får se'n,
En »afvecklings-skavank».
Ungdomen tauklöst festar —
Allt rusar till sitt fall.
Jag vill att kungens hästar
Få sig ett lämpligt stall,

Jag vill att nykterheten
Ordnas i bättre skick,
Jag önskar allmänheten
Snart befrias från »krik»,
Och våra sköna,
Må de ej röna
För nya modet tack.
Åt »Nilsson-hattar»,
Man hjertligt skrattar,
»Trebelli-kragar» — ack!
Qvinliga klädedrägten,
»Burnus» och »Storm» — d'å skämt!
Jag önskar få konfekten
För en och femti jemt,

Jag vill ha slut på skränet,
Uppå penningekris.
Jag vill att fotogénet
Snart må falla i pris,
Jag vill att pressen
Och dess intressen
Må skyddas — det är bäst.
Det fria ordet,
Ta' plats vid bordet,

Som ärad hedersgäst.
Lindra hvar bitter smärta
Torka bort sorgens tår.
Frid gjut i hvarje hjerta,
Hell dig du nya år!

(Starkt ackord i orkestern.)

(Fonden går upp. Omgifven af skyar synes
SVEA. Sakta musik i orkestern.)

Melodram.

SVEA.

Jag Svea är! Från mina höga tempelsalar
En önskan äfven mig har fört hit ned.
Helt nyss, när solen släcktes bakom berg och
dalar

Och midnatt smög sig öfver öde hed,
En ensam vandringsman, en grånad son af tiden,
År 76 — jag långsamt nalkas såg.
Han syntes sorgsen, trött den stackars invaliden
Och tunga bördor på hans axlar låg.
Hvad bär du der? Och gubben svar'te mörk och
bister:

»Jag säkert stupar snart! Ack, kära fru!

»Den tunga bördan här — det är mitt skuld-
register,

»Förr var jag kung — nu herrskar 77!»!

Och dystra skuggor följde honom tätt i spåren,
Förbannelser och hån mitt öra når. —

En serbisk yngling pekar på de öppna såren,
En skändad flicka gjuter tyst en tår.

Men tåren faller — glödhet lava på hans bjessa,
Och blodet klibbar vid hans mördarhand,
Och mödrars skri och barnens verop honom
pressa

Förintad — skonlöst fram till grafvens rand.

Ah! — Då hör jag midnattstimmens knäppning
uti uren,

Ser östern purpras när som ljuset hinn's,
Jag hör en sakta bäfvan genomfar naturen,
Hör folken jubla — *du är född min prins!*
Ack! om min varma bön ditt hjerta kunde hinna,
Om blott du mindes dessa enkla ord:
Ej folkens kärlek, ej dess aktning kan du vinna
Med krig och örlig, skändlighet och mord.
I fredlig idrott låt din bana varsamt skrida
Mot rättens, sanningens och fridens mål,
Och glöm det ej, *vi Nordbo'r* önska ej att strida,
Vi fordom visat nogsamt hvad vi tål.
Och nu till sist min hyllning tag, du späde tel-
ning,
Må lyckan blomstra tätt i dina spår,
Gör mellan lyx och nöd en jemnare fördelning.
Att *alla* helsa dig *ett godt nytt år!*

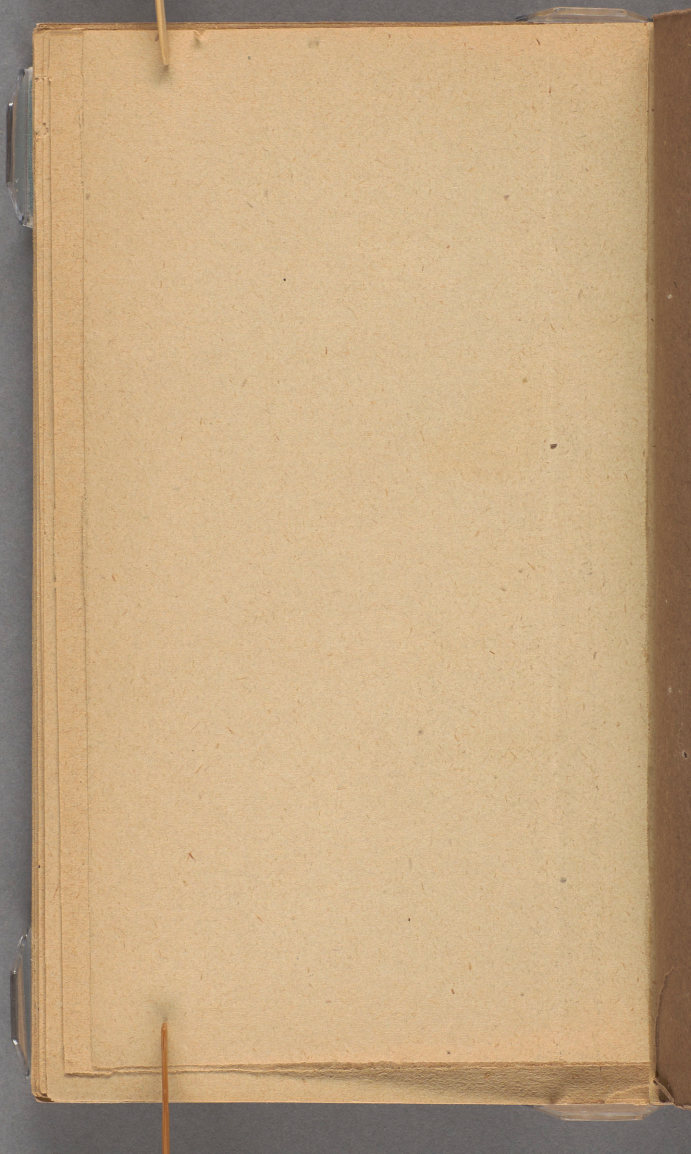
Sång n:r 17.

Mel.: »Min salig farmor» af C. G. R. Littmark.

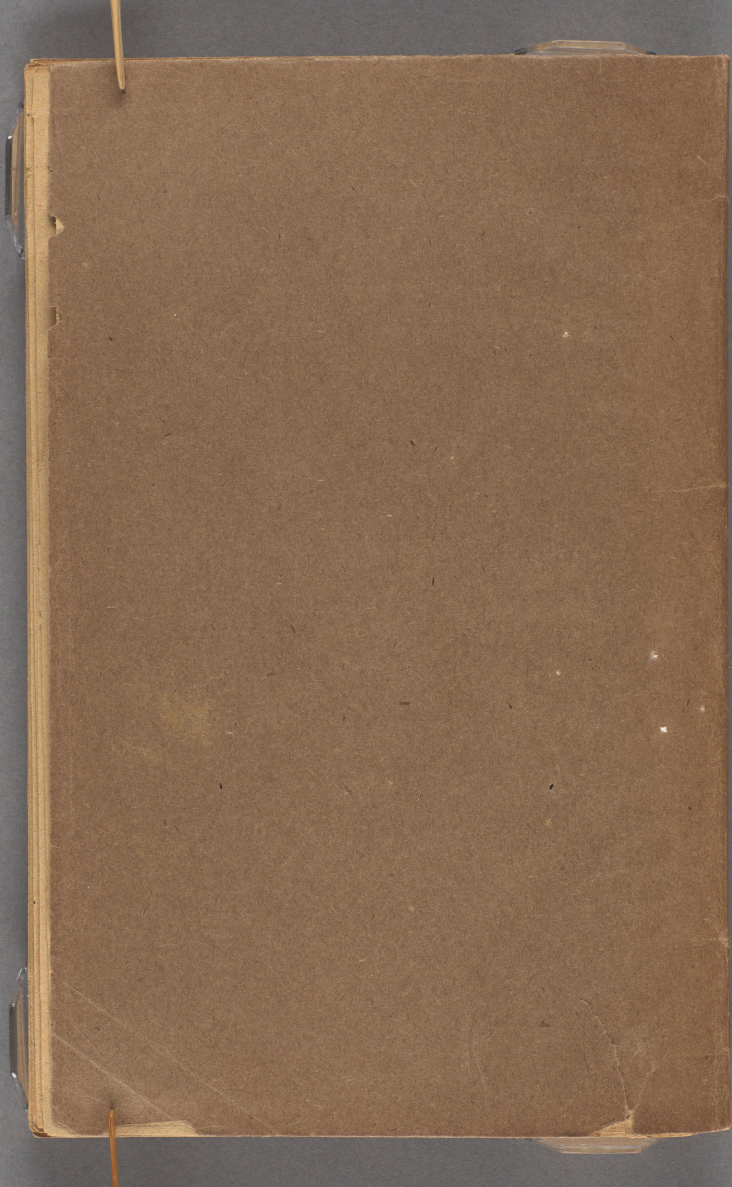
CALLE.

Det gamla året som vi sett,
Mot evigheten har marscherat,
Och af de minnen han oss gett
Nu några här revy passerat.
Till sist ett ord jag dock har qvar,
En helsning till det unga året.
Må lyckan följa Rysslands czar,
Må han ge turken banesåret.

Må inga banker säga «stopp» —
Försök att stödja påfvostolen,
Må baggensstäket rensas opp,
Och Nordenskiöld till sist nå polen.
Må han der lemna en depôt,
Med krut och lifsförnödenheter,
Dem inga norrmän komma åt,
Må vi få många Lunda-fêter,







Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

